

[Wilhjelm]

det op til den tid, men som situationen er i dag, og som den har været i de 10-15 år, vi har haft den store indvandrergruppe her i landet, er der ikke belæg for at diskriminere på dette punkt. Der er i hvert fald ikke belæg i kriminalstatistik og den slags ting.

Jeg er ked af, at ingen rigtig har villet stå model til en sådan klar holdning til behandlingen af indvandrere. Alle har haft et vist forbehold over for dette, og det er i mine øjne sørgeligt.

De næste er så dem, der ikke opfylder de nævnte kriterier, og her mener vi, at udvisekriterierne skal være mere præcise, end de er i dag. Vi taler om »veldefinerede lovovertrædelser«, ligesom vi taler om »veldefineret tilknytning til landet«. Jeg er enig med hr. Bernhard Baunsgaard i det, han sagde tidligere i dag, at vi ikke skal stille noget som helst krav til indvandrergruppen om, at den kan læse dansk eller sådan noget, og jeg mener heller ikke, vi skal stille et sådant krav til folketingsmedlemmer; og derfor skal jeg ikke bebrejde hr. Knud Lind noget, men kun til almindelig oplysning sige, at det er jo ikke vores tanke, at der i en lovtæst skal stå »et veldefineret tilknytningsforhold«. Det er jo, fordi dette er oplæg til en drøftelse i retsudvalget. Det er oplæg til en snak om det. Det er udformet som et beslutningsforslag og ikke som en lovtæst, og derfor har vi i bemærkningerne givet vores bud på, hvordan de konkrete og veldefinerede betingelser kunne være, men i selve beslutningsforslaget har vi kun prøvet at lave kategorierne.

Nu er det jo lykkedes for regeringen og socialdemokratiet – det er lykkedes meget godt endda, og det vil vise sig ved de næste fire forslag – med den obstruktionspolitik, der lå i, at vi pludselig skulle have en temmelig indholdsløs redegørelsesdebat, før vi skulle i gang med at diskutere konkrete udspil, og det betyder jo, at det ene, det andet og det tredje parti – og det vil blive endnu flere i aftenens løb – ikke har deres ordførere til stede, så i stort omfang må vi altså tage diskussionerne i udvalget og ved anden behandling.

Den socialdemokratiske ordfører viste jo også, hvad redegørelsen skulle bruges til. Nu kunne man skyde det hele hen til, at der var et omfattende udredningsarbejde. Desværre er der jo intet nyt i dette omfattende udredningsarbejde, undtagen at det igen bliver for-

sinket, at hr. Ole Espersen ikke fik ret i, at der lå et udspil inden sommerferien 1979, at vi heller ikke får det til sommerferien 1980, og at vi heller ikke får det til sommerferien 1981. Det er faktisk det eneste nye, der ligger i det, og stadig væk henviser man til dette udredningsarbejde. Ellers var der faktisk ikke så farlig meget fra den socialdemokratiske ordfører.

Jeg havde glædet mig meget til at høre venstres ordfører. Der er åbenbart så stor forvirring, at man tror, at det er den ene og den anden. Jeg har fået at vide, at det var hr. Bjørn Elmquist, der skulle være ordfører her i dag. Han var en af de få i venstres gruppe, der ikke blev nævnt som ordfører, da stedfortræderen trådte til her for lidt siden. Jeg havde glædet mig meget til det, fordi hr. Bjørn Elmquist i en debat, vi havde ude i Vridsløse for et stykke tid siden, gav udtryk for nogle temmelig klare holdninger, der var meget, meget progressive, på dette område i forhold til, hvad venstre ellers tidligere konkret har sagt. Det ville være spændende, men det bliver vi så nødt til at vente på kommer i anden sammenhæng.

Jeg takker selvfølgelig SF og de radikale og retsforbundet for deres støtte til betydelige dele af beslutningsforslaget. Jeg skal lige sige, at med hensyn til valgret til folketing har vi ønsket at markere som vores principielle holdning, at vi finder, at indvandrere, der har så fast et tilknytningsforhold, som man nu kunne blive enige om at definere, også har valgret til folketing. Vi har selv gjort opmærksom på, at det forudsætter en grundlovsændring, og jeg vil heller ikke påstå, at den sag i sig selv skulle være det eneste, man ændrede ved den lejlighed; vi skriver faktisk det modsatte. Men det er klart, at hvis fornuftige regler om udlændinges retsstilling kan komme igennem uden lige præcis det punkt, nå ja, så gælder det igen, at det her er et udspil til drøftelser, det er ting, vi kan snakke os til rette om. Hvis der ellers er god vilje til at komme et stykke ad vejen, skal lige præcis det dér punkt naturligvis ikke være afgørende. Det er – for at sige det endnu en gang – ikke uden grund, vi har udformet det som et beslutningsforslag, selv om nogle af de konkrete rettigheder i det her forslag i hvert fald meget let kunne være udformet som lovforslag.